

či dokonce se zříkat naší organizace a rušit ji. Je nutné ji přebudovat. Naše budoucnost spočívá v překonání problémů, nikoliv v jejich dramatizování či ulpívání na postojích nesmiřitelnosti. Pro nás všechny to znamená respektovat novou skutečnost a hledat co nejrychleji reálné alternativy. Vyzývám vás, abyste je hledali teď a tady, na půdě Svazu českých spisovatelů.

*Vystoupení na mimořádném sjezdu SČS na Dobříši dne 5. 12. 1989
(Kmen 2 /8/, 1989, č. 49, 7. 12., s. 1)*

GOODBYE SAMIZDAT

Václav Havel

Přesně před dvěma roky jsem psal úvodník do prvního čísla Lidových novin. Hned na začátku jsem se vyznal z našich obav, že je to utopie a že na to nemáme. Kdyby mi byl tehdy někdo řekl, že za dva roky budu psát pár řádek na rozloučenou s érou samizdatových Lidových novin, myslel bych si, že nemá smysl pro humor, když může tak nejapně žertovat. A dnes je to tady: další číslo už vyjde tiskem. Ale nejen to: zcela nemístná byla zřejmě i má obava, že bude trvat dlouho, než nám vyrostou noví Bassové, Peroutkové a Čapkové. V posledních třech týdnech rostou všude kolem nás, i když, pravda, jsou mladí, ale dospívají a moudří každou chvílí. Ale abych nezdržoval: sbohem samizdatové Lidové noviny, sbohem konspirace, sbohem výslechy! Vítejte tiskárno, vítejte noví čtenáři, vítejte svobodo!

(Datováno 13. 12. 1989.

Lidové noviny 2, 1989, č. 12, prosinec, s. 1)